

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

17 martie 2011 *

În cauza C-221/09,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Malta), prin decizia din 4 iunie 2009, primită de Curte la 17 iunie 2009, în procedura

AJD Tuna Ltd

împotriva

Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd,

Avukat Generali,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul J.N. Cunha Rodrigues, președinte de cameră, domniile A. Arabadjiev, A. Rosas, A. Ó Caoimh și doamna P. Lindh (raportor), judecători,

* Limba de procedură: malteza.

avocat general: doamna V. Trstenjak,
grefier: doamna C. Strömholm, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 20 mai 2010,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru AJD Tuna Ltd, de J. Refalo și R. Mastroianni, avukati;
- pentru guvernul maltez, de domnul S. Camilleri, în calitate de agent, asistat de A. Buhagiar, avukat;
- pentru guvernul elen, de domnul I. Chalkias și de doamna S. Papaïoannou, în calitate de agenți;
- pentru guvernul italian, de doamna G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de domnul F. Arena, avvocato dello Stato;
- pentru Consiliul Uniunii Europene, de doamnele M. Sims, G. Kimberley și A. Westerhof Löfflerova, precum și de domnul M. Sammut, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de doamna K. Banks precum și de domnii E. De-pasquale și D. Nardi, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 7 septembrie 2010,

pronunță prezenta

Hotărâre

- ¹ Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește validitatea și interpretarea Regulamentului (CE) nr. 530/2008 al Comisiei din 12 iunie 2008 de stabilire a unor măsuri de urgență în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană (JO L 155, p. 9, denumit în continuare „regulamentul”), precum și validitatea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (JO L 358, p. 59, Ediție specială, 04/vol. 6, p. 237, denumit în continuare „regulamentul de bază”).
- ² Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între AJD Tuna Ltd (denumită în continuare „AJD Tuna”), pe de o parte, și Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd (directorul pentru agricultură și pescuit), precum și Avukat Generali, pe de altă parte, privind o decizie prin care acest director a interzis ca AJD Tuna să achiziționeze sau să importe ton roșu în Malta în scopul desfășurării activităților sale de creștere și de îngrijire, decizia menționată având ca obiect punerea în aplicare a regulamentului.

Cadrul juridic

Regulamentul de bază

- 3 Regulamentul de bază pune în aplicare politica comună în domeniul pescuitului în ceea ce privește conservarea, gestionarea și exploatarea resurselor piscicole.

- 4 Articolul 2 din acest regulament, intitulat „Obiectivele”, prevede:

„(1) Politica comună în domeniul pescuitului asigură exploatarea resurselor acvatice vii care oferă condiții economice, de mediu și sociale durabile.

În acest scop, Comunitatea adoptă o abordare atentă atunci când ia măsuri menite să protejeze și să conserve resursele acvatice vii, să asigure exploatarea durabilă a acestora și să reducă impactul activităților de pescuit asupra ecosistemelor marine. Se urmărește astfel o aplicare progresivă a unei metode de gestionare a zonelor piscicole, bazate pe ecosisteme. De asemenea, se dorește ca aceasta să contribuie la activități de pescuit eficiente în cadrul unui sector al pescuitului și al acvaculturii competitiv și viabil din punct de vedere economic, asigurând astfel un nivel de trai decent pentru cei care depind de activitățile de pescuit și ținând seama de interesele consumatorilor.

(2) Politica comună în domeniul pescuitului se ghidează după următoarele principii de bună guvernare:

- (a) o clară definire a responsabilităților la nivel comunitar, național și local;
- (b) o procedură decizională bazată pe recomandări științifice solide, care să ofere rezultate în timpul necesar;
- (c) o largă implicare a operatorilor la toate nivelurile politice, de la concepere și până la punerea în aplicare;
- (d) compatibilitate cu alte politici comunitare, în special politicile de mediu, sociale, regionale, de dezvoltare, de sănătate și protecție a consumatorului.”

5 Articolul 5 din regulamentul menționat, intitulat „Planurile de redresare”, precizează:

„(1) Consiliul adoptă, cu titlu de prioritate, planuri de redresare pentru zonele piscicole în care se exploatează populații piscicole aflate în afara limitelor biologice de siguranță.

(2) Obiectivul planurilor de redresare este de a asigura redresarea populațiilor piscicole în cadrul limitelor biologice de siguranță.

[...]”

- 6 Articolul 7 din același regulament, intitulat „Măsurile de urgență adoptate de către Comisie”, are următorul cuprins:

„(1) În cazul în care există dovezi ale unei amenințări grave pentru conservarea resurselor acvatice vii sau pentru ecosistemul marin, ce apar ca urmare a activităților de pescuit și necesită adoptarea unor măsuri imediate, Comisia, la solicitarea întemeiată a unui stat membru sau din oficiu, poate decide luarea unor măsuri de urgență cu o valabilitate de cel mult șase luni. Comisia poate adopta o nouă decizie, în sensul prelungirii aplicării măsurilor de urgență, pentru un termen de cel mult șase luni.

(2) Statele membre notifică solicitarea simultan Comisiei, celorlalte state membre și consiliilor consultative regionale în cauză. Acestea pot prezenta Comisiei observațiile lor în scris în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea solicitării.

[...]

(3) Măsurile de urgență produc efecte imediat. Acestea sunt notificate statelor membre în cauză și publicate în Jurnalul Oficial.

[...]”

- 7 Articolul 20 din regulamentul de bază, intitulat „Alocarea posibilităților de pescuit”, prevede:

„(1) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, adoptă limitele de captură și/sau ale efortului de pescuit, precum și cu privire la alocarea posibilităților de pescuit între statele membre, precum și condițiile asociate acestor limite. Posibilitățile de pescuit sunt repartizate între statele membre astfel încât

fiecărui stat membru să i se asigure o relativă stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare populație piscicolă sau zonă piscicolă.

(2) Atunci când Comunitatea stabilește noi posibilități de pescuit, Consiliul decide cu privire la alocarea acelor posibilități, luând în considerare interesele fiecărui stat membru.

(3) Fiecare stat membru decide, pentru navele aflate sub pavilionul său, cu privire la metoda de alocare a posibilităților de pescuit atribuite respectivului stat membru în conformitate cu dreptul comunitar. Statul membru informează Comisia cu privire la metoda de alocare.

(4) Consiliul stabilește posibilitățile de pescuit în apele comunitare disponibile țărilor terțe și distribuie aceste posibilități fiecărei țări terțe.

(5) După notificarea Comisiei, statele membre pot schimba toate sau o parte din posibilitățile de pescuit alocate lor.”

8 Articolul 26 din acest regulament, intitulat „Responsabilitățile Comisiei”, prevede:

„[...]”

(2) În cazul în care există dovezi ale încălcării normelor de conservare, control, inspecție sau punere în aplicare a măsurilor prevăzute de politica comună în domeniul pescuitului, iar acest lucru poate conduce la o amenințare gravă pentru conservarea resurselor acvatice vii sau funcționarea eficientă a controlului comunitar și a sistemului de punere în aplicare, care să necesite acțiuni urgente, Comisia informează în scris statul membru interesat cu privire la constatările făcute și stabilește un termen limită de cel puțin 15 zile lucrătoare, pentru a demonstra respectarea normelor și pentru a-și prezenta observațiile. În orice acțiune pe care o ia conform alineatului (3), Comisia ia în considerare observațiile statelor membre.

(3) Dacă există dovezi că activitățile de pescuit desfășurate într-o anumită zonă geografică riscă să amenințe serios conservarea resurselor acvatice vii, Comisia poate lua măsuri de prevenire.

Aceste măsuri sunt proporționale cu riscul serios de amenințare a conservării resurselor acvatice vii.

Durata măsurilor nu depășește trei săptămâni. Termenul poate fi prelungit până la maximum 6 luni, dacă acest lucru este necesar pentru conservarea resurselor acvatice vii, printr-o decizie adoptată în conformitate cu procedura stabilită în articolul 30 alineatul (2).

Măsurile sunt ridicate de îndată ce Comisia stabilește că riscul a fost eliminat.

(4) În cazul în care se consideră că alocația, cota sau partea unui stat membru au fost epuizate, Comisia poate, pe baza informațiilor disponibile, să dispună încetarea imediată a activităților de pescuit.

[...]"

Reglementarea specifică pescuitului de ton roșu

Reglementarea internațională

- 9 Semnată la Rio de Janeiro (Brazilia) la 14 mai 1966 și intrată în vigoare la 21 martie 1969, Convenția internațională pentru conservarea tonului de Atlantic (denumită în continuare „convenția”) are ca obiectiv principal asigurarea conservării și a gestionării optime a resurselor de ton care se găsesc în Oceanul Atlantic, precum și în mările adiacente. Acest obiectiv trebuie realizat prin intermediul unei colaborări intensificate între părțile contractante pentru menținerea populațiilor de ton la niveluri care să permită capturi maxime durabile în scopuri alimentare și în alte scopuri.
- 10 Astfel, părțile contractante au convenit să instituie o comisie, denumită Comisia internațională pentru conservarea tonului de Atlantic (denumită în continuare „IC-CAT”), al cărei rol este de a veghea la îndeplinirea obiectivelor convenției.

- 11 Prin Decizia 86/238/CEE a Consiliului din 9 iunie 1986 (JO L 162, p. 33, Ediție specială, 04/vol. 1, p. 194) s-a aprobat aderarea Uniunii Europene la convenție, astfel cum a fost modificată prin protocolul anexat la Actul final al Conferinței plenipotențiarilor din statele părți la convenție, semnat la Paris la 10 iulie 1984, aderare care a devenit efectivă la 14 noiembrie 1997. Conform articolului XIV alineatul (6) din convenție, în versiunea care rezultă din protocolul menționat, Uniunea se subrogă începând cu această dată în exercitarea drepturilor și obligațiilor statelor membre care erau deja părți la convenție. Prin urmare, ea le-a înlocuit pe acestea din urmă în cadrul ICCAT.

- 12 La reuniunea anuală din luna noiembrie 2006, ICCAT a adoptat Recomandarea 06-05 pentru instituirea unui plan de redresare pe o perioadă de 15 ani pentru tonul roșu (*Thunnus thynnus*) din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană.

- 13 Pentru redresarea stocurilor, acest plan prevede reducerea treptată a nivelului capturii totale admisibile (denumită în continuare „TAC”) din 2007 până în 2010, restricții pentru pescuit în anumite zone și perioade, stabilirea unei noi dimensiuni minime pentru tonul roșu, măsuri privind activitățile de pescuit sportiv și de agrement, măsuri de control, precum și punerea în aplicare a programului de inspecție comună internațională adoptat de ICCAT pentru a asigura eficiența planului menționat.

Reglementarea Uniunii

- 14 În conformitate cu articolul 5 din regulamentul de bază, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1559/2007 din 17 decembrie 2007 de stabilire a unui plan multianual de redresare pentru tonul roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 520/2007 (JO L 340, p. 8).

15 Potrivit articolului 1, Regulamentul nr. 1559/2007 are ca obiectiv stabilirea normelor generale pentru aplicarea unui plan multianual de redresare pentru tonul roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană.

16 Considerentele (3) și (5) ale acestui regulament au următorul cuprins:

„(3) Pentru reconstituirea rezervelor [de ton roșu], planul de redresare al [ICCAT] prevede reducerea treptată a nivelului capturii totale admisibile (TAC) din 2007 până în 2010, restricții pentru pescuit în anumite zone și perioade [...]

[...]

(5) În consecință, este necesară punerea în aplicare a planului de redresare [ICCAT] cu titlu permanent prin intermediul unui regulament [...] de stabilire a unui plan de redresare, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din [r]egulamentul [de bază] [...]

17 Potrivit articolului 3 din Regulamentul nr. 1559/2007, TAC-urile pentru stocurile de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană, stabilite de ICCAT, sunt după cum urmează: 28 500 de tone pentru anul 2008, 27 500 de tone pentru anul 2009 și 25 500 de tone pentru anul 2010.

18 Articolul 4 din acest regulament precizează:

„(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că eforturile de pescuit ale navelor și plaselor sale sunt proporționale cu posibilitățile de pescuit vizând tonul roșu disponibil pentru respectivul stat membru în Oceanul Atlantic de Est și în Marea Mediterană.

(2) Fiecare stat membru elaborează un plan anual de pescuit pentru navele și plasele de pescuit ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și Marea Mediterană. [...]

(3) Planul anual de pescuit identifică:

(a) printre altele, navele mai lungi de 24 de metri prevăzute în lista menționată la articolul 12 și cotele individuale alocate acestora;

(b) în cazul navelor mai mici de 24 de metri și al plaselor, cel puțin cota alocată organizațiilor de producători sau grupurilor de nave care folosesc unelte similare de pescuit.

[...]”

19 Articolul 5 alineatul (2) din regulamentul menționat prevede că, în perioada cuprinsă între 1 iulie și 31 decembrie, se interzice pescuitul tonului roșu cu plasă-pungă în Oceanul Atlantic de Est și în Marea Mediterană.

- 20 Articolul 12 alineatul (1) din același regulament prevede că, „[p]ână la 31 ianuarie 2008, fiecare stat membru transmite Comisiei, pe cale electronică, o listă cu toate navele aflate sub pavilionul său care sunt autorizate să pescuiască activ ton roșu în Oceanul Atlantic de Est și în Marea Mediterană, prin emiterea unui permis special de pescuit”.
- 21 În temeiul articolului 20 din regulamentul de bază, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 41/2007 din 21 decembrie 2006 de stabilire, pentru anul 2007, a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe privind anumite stocuri de pești și grupuri de stocuri de pești, aplicabile în apele Comunității și, în raport cu navele Comunității, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor (JO 2007, L 15, p. 1), precum și Regulamentul (CE) nr. 40/2008 din 16 ianuarie 2008 de stabilire, pentru 2008, a posibilităților de pescuit și a condițiilor conexe pentru anumite stocuri de pești și grupe de stocuri de pești, aplicabile în apele comunitare și, pentru navele comunitare, în apele în care sunt necesare limitări ale capturilor (JO L 19, p. 1).
- 22 Prin aceste regulamente, Consiliul a adoptat TAC-urile pe rezervă de pescuit și a alocat posibilitățile de pescuit pe cote între statele membre.
- 23 Din anexele ID la aceste regulamente rezultă că, în ceea ce privește tonul roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană, TAC-ul a fost adoptat în cadrul ICCAT. TAC-ul pentru această zonă și această specie de pește a fost stabilit la 29 500 de tone pentru anul 2007 și la 28 500 de tone pentru anul 2008. Din această cantitate, 9 397,70 tone pentru anul 2007 și 16 210,75 tone pentru anul 2008 au fost atribuite Comunității și alocate aproape în întregime între Republica Malta, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru și Republica Portugheză, celelalte state membre nedispunând, împreună, decât de o cotă de 30 de tone pentru anul 2007 și de 60 de tone pentru anul 2008.

- 24 Alocarea între statele membre prevăzută de Regulamentul nr. 40/2008 a fost ulterior modificată prin Regulamentul (CE) nr. 446/2008 al Comisiei din 22 mai 2008 privind adaptarea unor cote de ton roșu în 2008, în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2847/93 al Consiliului de instituire a unui sistem de control aplicabil politicii comune din domeniul pescuitului (JO L 134, p. 11).

Regulamentul

- 25 Comisia a adoptat regulamentul în temeiul articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de bază.

- 26 Considerentele (1)-(4), (6)-(8) și (10) ale regulamentului au următorul cuprins:

„(1) Regulamentul [...] nr. 40/2008 [...] stabilește cantitatea de ton roșu care poate fi pescuită în 2008 de către navele de pescuit comunitare în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană.

(2) Regulamentul [...] nr. 446/2008 [...] modifică cantitatea de ton roșu care poate fi pescuită în 2008 de către navele de pescuit comunitare în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană.

(3) Regulamentul [...] nr. 1559/2007 [...] solicită statelor membre să informeze Comisia cu privire la cotele individuale alocate navelor acestora care depășesc lungimea de 24 de metri.

- (4) Rolul politicii comune în domeniul pescuitului este acela de a asigura viabilitatea pe termen lung a sectorului piscicol printr-o exploatare sustenabilă a resurselor acvatice vii, pe baza respectării principiului precauției.

[...]

- (6) Datele deținute, precum și informațiile obținute de către inspectorii Comisiei în timpul misiunilor acestora în statele membre vizate indică faptul că posibilitățile de pescuit pentru tonul roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană alocate navelor de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Greciei, al Franței, al Italiei, al Ciprului și al Maltei sau care sunt înregistrate în aceste țări se vor epuiza la 16 iunie 2008, iar posibilitățile de pescuit pentru același stoc alocate navelor de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Spaniei sau care sunt înregistrate în această țară se vor epuiza la 23 iunie 2008.
- (7) Comitetul științific al [ICCAT] consideră că supracapacitatea flotei este factorul principal care ar putea duce la diminuarea drastică a stocului de ton roșu din Atlanticul de Est și din Marea Mediterană. Din cauza supracapacității flotei, riscul de depășire a nivelurilor permise de pescuit este ridicat. În plus, capacitatea zilnică de captură a unei singure nave cu plase-pungă este atât de mare încât nivelul permis al capturilor poate fi atins sau depășit foarte repede. În aceste condiții, pescuitul excesiv de către aceste flote ar putea reprezenta o amenințare gravă pentru conservarea stocului de ton roșu.
- (8) Comisia monitorizează îndeaproape respectarea de către statele membre a tuturor cerințelor impuse de normele comunitare relevante pe durata campaniei de pescuit ton roșu din 2008. Informațiile pe care le deține Comisia, precum și

informațiile obținute de inspectorii săi indică faptul că statele membre vizate nu au respectat integral normele stabilite prin Regulamentul [...] nr. 1559/2007.

[...]

- (10) În vederea sporirii eficienței măsurilor concepute să prevină o amenințare gravă pentru conservarea stocului de ton roșu, operatorii comunitari ar trebui, de asemenea, încurajați să nu mai accepte debarcarea, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii și transbordarea tonului roșu capturat de către navele de pescuit cu plase-pungă în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană.”

27 Articolele 1-3 din acest regulament prevăd:

„Articolul 1

Pescuitul de ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Greciei, al Franței, al Italiei, al Ciprului și al Maltei sau care sunt înregistrate în aceste țări se interzice începând cu 16 iunie 2008.

Se interzice, de asemenea, reținerea la bord, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, transbordarea, transferul sau debarcarea peștelui din acest stoc de către navele menționate, începând cu această dată.

Articolul 2

Pescuitul de ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Spaniei sau care sunt înregistrate în această țară se interzice începând cu 23 iunie 2008.

Se interzice, de asemenea, reținerea la bord, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau creșterii, transbordarea, transferul sau debarcarea peștelui din acest stoc de către navele menționate, începând cu această dată.

Articolul 3

(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (2), începând cu 16 iunie 2008, operatorii comunitari nu acceptă debarcarea, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii ori transbordarea tonului roșu capturat în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă.

(2) Este permisă debarcarea, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii ori transbordarea în apele sau în porturile comunitare a tonului roșu capturat în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Spaniei sau care sunt înregistrate în această țară până la 23 iunie 2008.”

Acțiunea principală și întrebările preliminare

- 28 AJD Tuna, societate cu sediul în Malta, are ca activitate principală creșterea și îngrășarea tonului roșu, capturat viu în Marea Mediterană, în scopul revânzării acestuia către comercianți. Aceasta deține două crescătorii piscicole. Prima are o capacitate maximă de îngrășare de 2500 de tone, iar a doua are o capacitate maximă de îngrășare de 800 de tone.
- 29 Ca urmare a adoptării regulamentului, Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd a interzis ca AJD Tuna să achiziționeze și să importe ton roșu în Malta în scopul desfășurării activităților sale.
- 30 Apreciind că se afla în imposibilitatea de a achiziționa cantitățile de ton la care considera că are dreptul, AJD Tuna a sesizat Prim'Awla tal-Qorti Ċivili în scopul de a obține despăgubiri pentru prejudiciul pe care pretinde că l-a suferit din cauza interdicției menționate, care ar fi abuzivă, nelegală și disproporționată.
- 31 Potrivit instanței de trimitere, AJD Tuna pretinde că, pentru anul 2008, a fost autorizată de ICCAT să achiziționeze 3 200 de tone de ton roșu pentru propriile activități și că, prin urmare, achiziționase această cantitate de la pescari francezi și italieni înainte de deschiderea sezonului de pescuit. Interdicția de a achiziționa sau de a importa în Malta s-a aplicat nu numai tonului roșu capturat în apele Uniunii, ci și celui capturat în afara acestor ape. Ca urmare a acestui fapt, AJD Tuna s-ar fi aflat în imposibilitatea de a achiziționa cantitatea de ton roșu pe care avea dreptul să o dețină în crescătoriile sale piscicole.
- 32 Instanța de trimitere a considerat, așadar, că soluționarea litigiului era condiționată de validitatea regulamentului.

33 În aceste condiții, Prim'Awla tal-Qorti Ċivili a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) Regulamentul [...] este nul ca urmare a faptului că încalcă articolul 253 CE, întrucât nu indică în mod suficient motivele adoptării măsurilor de urgență enunțate [la articolele 1-3 din acesta] și nu cuprinde o imagine suficient de clară a raționamentului pe care se bazează aceste măsuri?

- 2) Regulamentul [...] este nul ca urmare a faptului că încalcă articolul 7 alineatul (1) din [r]egulamentul [de bază] în măsura în care, în considerentele sale, nu se stabilește în mod adecvat[, pe de o parte,] că există o amenințare gravă pentru conservarea resurselor acvatice vii sau a ecosistemului marin, care rezultă din activitățile de pescuit, și[, pe de altă parte,] că este necesar să fie adoptate măsuri imediate?

- 3) Regulamentul [...] este nul ca urmare a faptului că măsurile adoptate îi privează pe operatorii comunitari, precum reclamanta, de încrederea lor legitimă întemeiată pe articolul 1 din Regulamentul nr. 446/2008 [...] și pe articolul 2 din [r]egulamentul [de bază]?

- 4) Articolul 3 din [r]egulament [...] este nul ca urmare a faptului că încalcă principiul proporționalității în măsura în care presupune[, în primul rând,] că niciun operator comunitar nu poate exercita o activitate care să constea în debarcarea sau în plasarea în cuști a tonului în vederea creșterii și a îngrășării, chiar dacă este vorba de capturi de ton efectuate anterior și în mod absolut legal, din perspectiva [aceluiași] [r]egulament [...] și[, în al doilea rând,] că niciun operator comunitar nu poate exercita această activitate în privința capturilor de ton efectuate de pescari ale căror nave nu arborează pavilionul unuia dintre statele membre

enumerare la articolul 1 din [r]egulament [...], chiar dacă aceste capturi de ton au fost efectuate cu respectarea cotelor stabilite de [ICCAT]?

- 5) Regulamentul [...] este nul ca urmare a faptului că încalcă principiul proporționalității, întrucât Comisia nu a demonstrat că măsura pe care a adoptat-o va contribui la redresarea stocurilor de ton?

- 6) Regulamentul [...] este nul ca urmare a faptului că dispozițiile pe care le edictează nu sunt rezonabile și sunt discriminatorii pe motiv de cetățenie sau naționalitate, în sensul articolului 12 CE, în măsura în care regulamentul respectiv face o distincție între navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul Spaniei și acelea care arborează pavilionul Greciei, al Franței, al Italiei, al Ciprului și al Maltei și în măsura în care face o distincție între aceste șase state membre și celelalte state membre?

- 7) Regulamentul [...] este nul ca urmare a faptului că nu sunt respectate principiile justiției protejate prin articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât părțile interesate și statele membre nu au avut posibilitatea de a prezenta observații scrise înainte de adoptarea deciziei?

- 8) Regulamentul [...] este nul ca urmare a faptului că principiul contradictorialității (*audi alteram partem*), principiu general al dreptului comunitar, nu a fost respectat, întrucât părțile interesate și statele membre nu au avut posibilitatea de a prezenta observații scrise înainte de adoptarea deciziei?

- 9) Articolul 7 alineatul (2) din [r]egulamentul [de bază] este nul ca urmare a faptului că principiul contradictorialității (*audi alteram partem*), principiu general al dreptului comunitar, și/sau principiile justiției protejate prin articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene nu au fost respectate? Pe cale de consecință, [r]egulamentul [...] este nul ca urmare a faptului că a fost adoptat în temeiul [r]egulamentului [de bază]?
- 10) În ipoteza în care Curtea urmează să constate că [r]egulamentul [...] este valid, acest regulament ar trebui să fie interpretat în sensul că, prin măsurile dispuse la articolul 3, se interzice de asemenea operatorilor comunitari să accepte debarcarea, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii sau transbordarea în apele sau în porturile comunitare a tonului roșu capturat în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană de către navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul unei țări terțe?”

Cu privire la cererea având ca obiect măsuri de cercetare judecătorească și/sau redeschiderea procedurii orale

- ³⁴ Prin actul depus la grefa Curții la 19 octombrie 2010, Comisia a solicitat Curții să dispună măsuri de cercetare judecătorească și/sau redeschiderea procedurii orale în temeiul articolelor 60 și 61 din Regulamentul de procedură al Curții.
- ³⁵ Prin actul depus la grefa Curții la 27 octombrie 2010, Consiliul a arătat că susține cererea Comisiei.
- ³⁶ În această privință, trebuie amintit că, din oficiu, la propunerea avocatului general sau la cererea părților, Curtea poate dispune redeschiderea procedurii orale, în

conformitate cu articolul 61 din Regulamentul de procedură, în cazul în care consideră că nu este suficient lămurită sau că trebuie să soluționeze cauza în baza unui argument care nu a fost pus în discuția părților (a se vedea în special Hotărârea din 26 iunie 2008, Burda, C-284/06, Rep., p. I-4571, punctul 37, precum și Hotărârea din 8 septembrie 2009, Liga Portuguesa de Futebol Profissional și Bwin International, C-42/07, Rep., p. I-7633, punctul 31).

- 37 În susținerea cererii, Comisia expune un număr de motive privind desfășurarea procedurii orale care ar justifica, în opinia acesteia, efectuarea unor activități de cercetare judecătorească de către Curte și/sau redeschiderea procedurii orale în vederea clarificării datelor de fapt care stau la baza regulamentului.
- 38 Mai întâi, deși limba de procedură era malteza, reprezentantul AJD Tuna s-a exprimat în italiană, fapt care fusese autorizat de Curte fără informarea Consiliului și a Comisiei.
- 39 Sub acest aspect, trebuie amintit că articolul 29 alineatul (2) litera (c) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură precizează că, la cererea motivată a unei părți din acțiunea principală și după ascultarea celeilalte părți și a avocatului general, poate fi autorizată pentru procedura orală folosirea ca limbă de procedură a unei alte limbi dintre cele menționate de alineatul (1) al respectivului articol.
- 40 Prin scrisoarea primită la grefa Curții la 11 februarie 2010, AJD Tuna a solicitat să fie autorizată să pledeze fie în engleză, fie în italiană. Prin decizia din 14 aprilie 2010, după ascultarea celorlalte părți din acțiunea principală și a avocatului general, președintele Camerei a doua a Curții a autorizat AJD Tuna să pledeze în italiană. Întrucât nu erau părți în acțiunea principală, Consiliul și Comisia nu au fost informate despre această autorizare.

- 41 Comisia menționează de asemenea că, în ședință, unul dintre agenții săi, domnul Depasquale, a fost împiedicat să răspundă la întrebările Curții în engleză, în condițiile în care Comisia primise pentru agenții săi autorizația de a răspunde în această limbă la întrebările Curții.
- 42 Prin scrisoarea semnată de doamna Banks și de domnii Depasquale și Nardi, primită la grefa Curții la 19 aprilie 2010, Comisia a solicitat Curții ca doamna Banks și domnul Nardi să fie autorizați să răspundă în engleză la întrebările Curții. Președintele Camerei a doua a admis această cerere la 26 aprilie 2010.
- 43 Întrucât solicitarea Comisiei nu a fost prezentată decât pentru doamna Banks și pentru domnul Nardi, autorizația de a răspunde în engleză la întrebările Curții nu putea să se refere la domnul Depasquale, chiar dacă autorizarea era formulată în termeni generali.
- 44 În plus, astfel cum precizează Comisia, întrucât malteza este limba maternă a domnului Depasquale, el nu a avut dificultăți să răspundă în această limbă la întrebările Curții.
- 45 În ceea ce privește criticile privind conținutul concluziilor avocatului general, trebuie amintit că, în temeiul articolului 252 al doilea paragraf TFUE, avocatul general are rolul de a prezenta în mod public, cu deplină imparțialitate și în deplină independență, concluzii motivate în cauzele care, în conformitate cu Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, necesită intervenția sa. În exercitarea acestei misiuni, îi este permis să analizeze, dacă este cazul, cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare prin încadrarea acesteia într-un context mai larg decât cel strict definit de instanța de trimitere sau de părțile din acțiunea principală. Nici concluziile avocatului general, nici motivarea pe care se întemeiază acestea nu sunt obligatorii pentru Curte (a se vedea

Hotărârea din 11 noiembrie 2010, Hogan Lovells International, C-229/09, Rep., p. I-11335, punctul 26).

- 46 În speță, Curtea apreciază că dispune de toate elementele necesare pentru a răspunde la întrebările adresate de instanța de trimitere.
- 47 Prin urmare, cererea având ca obiect măsuri de cercetare judecătorească și redeschiderea procedurii orale trebuie respinsă.

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la întrebările a șaptea-a noua

- 48 Prin intermediul acestor întrebări, care trebuie examinate împreună și în primul rând, instanța de trimitere ridică problema validității regulamentului, precum și a articolului 7 din regulamentul de bază în temeiul căruia a fost adoptat regulamentul. Mai precis, această instanță solicită Curții, în esență, să stabilească dacă articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază este nevalid pentru motivul că nu prevede că statele membre și părțile interesate au posibilitatea de a prezenta observații Comisiei atunci când aceasta are în vedere, din oficiu, adoptarea unor măsuri de urgență prevăzute la alineatul (1) al respectivului articol 7, ceea ce ar constitui o încălcare a principiului contradictorialității și a principiilor prevăzute de articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

- 49 Articolul 41 din cartă, a cărui încălcare este invocată de AJD Tuna, prevede, printre altele, dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere. Din aceasta rezultă că dispoziția nu vizează procesul de elaborare a actelor cu aplicabilitate generală.
- 50 Din definiția cuprinsă la articolul 288 TFUE rezultă că regulamentul are aplicabilitate generală, este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.
- 51 Criteriul pentru a distinge între un regulament și o decizie trebuie căutat în aplicabilitatea generală sau nu a actului în cauză (a se vedea în special Ordonanța din 12 iulie 1993, Gibraltar și Gibraltar Development/Consiliul, C-168/93, Rec., p. I-4009, punctul 11). Un act are aplicabilitate generală dacă se aplică unor situații determinate în mod obiectiv și dacă produce efecte juridice în privința unor categorii de persoane avute în vedere în mod general și abstract (a se vedea în special Hotărârea Curții din 6 octombrie 1982, Alusuisse Italia/Consiliul și Comisia, 307/81, Rec., p. 3463, punctul 9).
- 52 Articolul 7 alineatul (1) din regulamentul de bază abilitază Comisia să adopte măsuri pentru a pune capăt unor amenințări grave pentru conservarea resurselor acvatice vii sau pentru ecosistemul marin, care apar ca urmare a activităților de pescuit. Prin urmare, măsurile adoptate afectează operatorii economici din sectorul pescuitului dintr-o anumită zonă și pentru o anumită specie vie. Măsura de urgență nu este, așadar, adoptată în funcție de interesele operatorilor economici, ci numai în scopul conservării resurselor acvatice vii și a ecosistemului marin. Regulamentele adoptate în temeiul respectivului articol 7 alineatul (1) se aplică unor situații determinate în mod obiectiv și produc efecte juridice în privința unor categorii de persoane avute în vedere în mod

general și abstract, în sensul jurisprudenței amintite la punctul anterior din prezenta hotărâre.

- 53 Din aceste considerații rezultă că articolul 7 alineatul (2) din regulamentul de bază nu este nevalid, întrucât nu prevede primirea, în cadrul procesului de adoptare a măsurilor de urgență prevăzute la alineatul (1) al acestui articol, a observațiilor operatorilor care pot fi afectați de aceste măsuri.
- 54 Pe de altă parte, prin faptul că prevede că orice persoană ale cărei drepturi și libertăți garantate de dreptul Uniunii sunt încălcate are dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești, articolul 47 din cartă reprezintă reafirmarea principiului protecției jurisdicționale efective, care constituie un principiu general al dreptului Uniunii, care decurge din tradițiile constituționale comune ale statelor membre (a se vedea Hotărârea din 13 martie 2007, *Unibet*, C-432/05, Rep., p. I-2271, punctul 37, precum și Hotărârea din 3 septembrie 2008, *Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia*, C-402/05 P și C-415/05 P, Rep., p. I-6351, punctul 335).
- 55 În măsura în care instanța de trimitere solicită Curții să se pronunțe nu cu privire la o posibilă nerespectare a dreptului la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești, ci cu privire la faptul că părțile interesate și statele membre nu au avut posibilitatea de a prezenta observații scrise înainte de adoptarea de către Comisie a măsurilor de urgență în temeiul articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de bază, articolul 47 din cartă nu este aplicabil.
- 56 Așadar, trebuie să se răspundă la întrebările a șaptea-a noua că examinarea întrebărilor adresate nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea regulamentului, precum și pe cea a articolului 7 alineatul (2) din regulamentul de bază în raport cu principiul contradictorialității și cu principiul protecției jurisdicționale efective.

Cu privire la prima și la a doua întrebare

- 57 Prin intermediul acestor întrebări, care trebuie examinate împreună, instanța de trimitere solicită Curții, în esență, să stabilească dacă regulamentul îndeplinește obligația de motivare prevăzută la articolul 296 al doilea paragraf TFUE și, în special, dacă această motivare determină suficient condițiile în care Comisia poate acționa în temeiul articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- 58 Este necesar să se amintească faptul că, potrivit unei jurisprudențe constante, motivarea impusă la articolul 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile articolului 296 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea în acest sens, în special, Hotărârea din 12 decembrie 2002, Belgia/Comisia, C-5/01, Rec., p. I-11991, punctul 68, Hotărârea din 15 iulie 2004, Spania/Comisia, C-501/00, Rec., p. I-6717, punctul 73, și Hotărârea din 5 martie 2009, Franța/Consiliul, C-479/07, punctul 49).
- 59 De asemenea, dintr-o jurisprudență constantă rezultă că întinderea obligației de motivare depinde de natura actului în cauză și că, în ceea ce privește actele cu o aplicare generală, motivarea se poate limita să menționeze, pe de o parte, situația de ansamblu care a condus la adoptarea acestuia și, pe de altă parte, scopurile generale pe care își propune să le atingă. În acest context, Curtea a precizat, printre altele, că ar fi excesiv să se ceară o motivare specifică pentru diferitele alegeri tehnice făcute dacă din actul atacat rezultă esențialul scopului urmărit de instituție (a se vedea în special Hotărârea din 7 noiembrie 2000, Luxemburg/Parlamentul European și Consiliul, C-168/98, Rec., p. I-9131, punctul 62, Hotărârea din 9 septembrie 2003, Kik/OAPI, C-361/01 P,

Rec., p. I-8283, punctul 102, precum și Hotărârea din 9 septembrie 2004, Spania/Comisia, C-304/01, Rec., p. I-7655, punctul 51).

- 60 Curtea a hotărât de asemenea că obligația de motivare prevăzută la articolul 296 al doilea paragraf TFUE constituie o normă fundamentală de procedură care trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării, aceasta din urmă ținând de legalitatea pe fond a actului litigios (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 septembrie 2002, Spania/Comisia, C-113/00, Rec., p. I-7601, punctul 47, și Hotărârea Franța/Consiliul, citată anterior, punctul 50).
- 61 În temeiul principiilor care au fost amintite, trebuie să se cerceteze dacă regulamentul îndeplinește condițiile de motivare impuse la articolul 296 al doilea paragraf TFUE.
- 62 Regulamentul a fost adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de bază. Potrivit acestei dispoziții, Comisia poate, în special din oficiu, să ia măsuri de urgență cu respectarea a trei condiții. Mai întâi, trebuie să existe o amenințare gravă pentru conservarea resurselor acvatice vii sau pentru ecosistemul marin. În continuare, această amenințare trebuie să apară ca urmare a activităților de pescuit. În sfârșit, trebuie să fie necesară adoptarea unor măsuri imediate pentru înlăturarea respectivei amenințări.
- 63 În ceea ce privește justificarea existenței unei amenințări grave pentru conservarea stocurilor de ton roșu, considerentele (1)-(3) ale regulamentului amintesc importanța TAC-urilor stabilite pentru tonul roșu în cadrul planului multianual de redresare a stocului de ton roșu. Pe de altă parte, din considerentul (6) al regulamentului rezultă că informațiile obținute de inspectorii Comisiei indică faptul că posibilitățile de pescuit alocate navelor de pescuit cu plase-pungă riscă să fie epuizate înainte de sfârșitul obișnuit al campaniei de pescuit. Din aceasta rezultă că a fost îndeplinită de Comisie obligația de motivare a regulamentului în ceea ce privește existența unei

amenințări grave pentru conservarea stocului de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană.

- 64 În ceea ce privește justificarea faptului că amenințarea pentru conservarea acestui stoc apărea ca urmare a activităților de pescuit cu navele de pescuit cu plase-pungă, precum și a debarcării subsecvente a acestor pești la operatorii comunitari, pe de o parte, din considerentul (7) al regulamentului rezultă că se consideră de către comitetul științific al ICCAT că supracapacitatea de pescuit a acestor nave este factorul principal care ar putea duce la diminuarea drastică a stocului de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană.
- 65 Pe de altă parte, din considerentul (8) al regulamentului rezultă că informațiile pe care le deține Comisia demonstrează că statele membre nu au respectat integral normele stabilite de Regulamentul nr. 1559/2007, al cărui obiectiv este redresarea stocului de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană.
- 66 În această privință, trebuie amintit că respectarea obligațiilor care le revin statelor membre în temeiul normelor Uniunii se dovedește a fi imperativă pentru a asigura protecția zonelor de pescuit, conservarea resurselor biologice ale mării și exploatarea acestora pe baze durabile și în condiții economice și sociale corespunzătoare (a se vedea, în ceea ce privește nerespectarea regimului de cote pentru campaniile de pescuit dintre 1991-1996, Hotărârea din 25 aprilie 2002, Comisia/Franța, C-418/00 și C-419/00, Rec., p. I-3969, punctul 57).
- 67 Având în vedere aceste considerații, rezultă că motivarea regulamentului demonstrează suficient că exista o amenințare gravă pentru conservarea stocului de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană care apărea ca urmare a activității de pescuit cu nave de pescuit cu plase-pungă, precum și a debarcării subsecvente a acestor pești la operatorii comunitari.

- 68 În sfârșit, în ceea ce privește existența urgenței de a lua aceste măsuri, considerentul (4) al regulamentului amintește că rolul politicii comune în domeniul pescuitului este acela de a asigura viabilitatea pe termen lung a sectorului piscicol printr-o exploatare sustenabilă a resurselor acvatice vii, pe baza respectării principiului precauției. Această menționare a obiectivului urmărit de Uniune și constatarea unei depășiri iminente a cotelor de pescuit atribuite navelor de pescuit cu plase-pungă, în orice caz înainte de sfârșitul obișnuit al campaniei de pescuit, constituie o motivare suficientă a urgenței cu care Comisia trebuia să acționeze în conformitate cu principiul precauției.
- 69 Prin urmare, trebuie să se răspundă la prima și la a doua întrebare că examinarea întrebărilor adresate nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea regulamentului în raport cu cerința motivării care rezultă din articolul 296 al doilea paragraf TFUE.

Cu privire la a treia întrebare

- 70 Prin intermediul acestei întrebări, instanța de trimitere solicită Curții, în esență, să stabilească dacă regulamentul este nevalid, întrucât măsurile pe care le prevede privează operatorii comunitari de încrederea legitimă întemeiată pe stabilirea cotelor de pescuit de ton roșu în special prin Regulamentul nr. 446/2008.
- 71 Trebuie amintit că dreptul de a invoca protecția încrederii legitime aparține oricărui particular aflat într-o situație din care reiese că administrația comunitară a determinat-o să nutrească speranțe întemeiate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 martie 1987, Van den Bergh en Jurgens și Van Dijk Food Products (Lopik)/CEE, 265/85, Rec., p. 1155, punctul 44, precum și Hotărârea din 15 iulie 2004, Di Lenardo și Dilexport, C-37/02 și C-38/02, Rec., p. I-6911, punctul 70).

- 72 Constituie asigurări de natură să dea naștere unor asemenea speranțe, indiferent de forma în care sunt comunicate, informații precise, necondiționate, concordante și emise de surse autorizate și de încredere (a se vedea Hotărârea din 16 decembrie 2010, Kahla Thüringen Porzellan/Comisia, C-537/08 P, Rep., p. I-12917, punctul 63). În schimb, nu se poate invoca încălcarea acestui principiu în cazul în care administrația nu a furnizat asigurări precise (a se vedea Hotărârea din 22 iunie 2006, Belgia și Forum 187/Comisia, C-182/03 și C-217/03, Rec., p. I-5479, punctul 147, precum și Hotărârea din 25 octombrie 2007, Komninou și alții/Comisia, C-167/06 P, punctul 63).
- 73 De asemenea, în situația în care un operator economic prudent și avizat este în măsură să prevadă adoptarea unei măsuri comunitare de natură a-i afecta interesele, acesta nu poate invoca beneficiul unui asemenea principiu atunci când este adoptată această măsură (a se vedea Hotărârile citate anterior Van den Bergh en Jurgens și Van Dijk Food Products (Lopik)/CEE, punctul 44, precum și Belgique și Forum 187/Comisia, punctul 147).
- 74 Astfel cum susține în mod întemeiat Comisia, operatorii comunitari nu au primit nicio asigurare din partea Comisiei că li se va livra toată cantitatea de ton roșu pentru care încheiaseră contracte cu pescarii.
- 75 Pe de altă parte, posibilitatea de a lua măsuri care au ca efect oprirea campaniilor de pescuit înainte de data obișnuită este prevăzută, în special, la articolul 7 alineatul (1) și la articolul 26 alineatul (4) din regulamentul de bază. Operatorii comunitari, a căror activitate constă în achiziționarea de ton roșu în scopul creșterii și al îngrășării, nu pot invoca beneficiul protecției încrederii legitime, întrucât aceștia sunt în măsură să prevadă că pot fi luate asemenea măsuri.

- 76 Prin urmare, trebuie să se răspundă la a treia întrebare că examinarea întrebării adresate nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea regulamentului în raport cu principiul protecției încrederii legitime.

Cu privire la a patra și a cincea întrebare

- 77 Prin intermediul acestor întrebări, instanța de trimitere solicită Curții, în esență, să stabilească dacă regulamentul este contrar principiului proporționalității în măsura în care prevede, începând cu o anumită dată, interdicția pentru operatorii comunitari de a accepta debarcarea sau plasarea în cuști a tonului roșu în scopul îngrășării sau al creșterii, chiar dacă a fost capturat înainte de această dată sau de nave care arborau pavilionul unui stat terț. Instanța de trimitere ridică și problema dacă măsurile adoptate de regulament sunt apte să atingă obiectivul de redresare a stocului de ton roșu.
- 78 În ceea ce privește data de capturare a tonului roșu vizat de interdicția de debarcare, trebuie arătat că din considerentul (10) al regulamentului rezultă că interdicția aplicată operatorilor comunitari de a accepta debarcările, plasările în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, precum și transbordările în apele sau în porturile comunitare ale tonului roșu capturat de navele de pescuit cu plase-pungă în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană a fost formulată în scopul sporirii eficienței măsurilor de interdicție a pescuitului și nu constituie, așadar, decât accesoriul acestora. Prin urmare, articolul 3 din regulament trebuie interpretat, în lumina articolelor 1 și 2 din același regulament, în sensul că interdicția aplicată operatorilor nu privește tonul roșu capturat înainte de 16 iunie 2008 sau de 23 iunie 2008, în funcție de pavilionul navei de pescuit, indiferent de data debarcării acestuia.

- 79 În rest, trebuie amintit că principiul proporționalității, care face parte din principiile generale ale dreptului Uniunii, impune ca mijloacele puse în aplicare de o dispoziție de drept al Uniunii să fie de natură să realizeze obiectivul urmărit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 decembrie 2004, *Swedish Match*, C-210/03, Rec., p. I-11893, punctul 47, precum și Hotărârea din 7 iulie 2009, *S.P.C.M. și alții*, C-558/07, Rec., p. I-5783, punctul 41).
- 80 Potrivit unei jurisprudențe constante, legiuitorul Uniunii dispune în acest domeniu al agriculturii, inclusiv al pescuitului, de o largă putere de apreciere care corespunde responsabilităților politice pe care i le atribuie articolele 40 TFUE-43 TFUE. În consecință, controlul instanței trebuie să se limiteze la a verifica dacă măsura în cauză nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă autoritatea în discuție nu a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 12 iulie 2001, *Jippes și alții*, C-189/01, Rec., p. I-5689, punctul 80, Hotărârea din 9 septembrie 2004, *Spania/Comisia*, citată anterior, punctul 23, precum și Hotărârea din 23 martie 2006, *Unitymark și North Sea Fishermen's Organisation*, C-535/03, Rec., p. I-2689, punctul 55).
- 81 În ceea ce privește controlul jurisdicțional al condițiilor de punere în aplicare a acestui principiu, având în vedere larga putere de apreciere de care dispune legiuitorul Uniunii în materia politicii agricole comune, inclusiv pescuitul, numai caracterul vădit inadecvat al unei măsuri adoptate în acest domeniu în raport cu obiectivul pe care instituția competentă urmărește să îl atingă poate afecta legalitatea unei astfel de măsuri (a se vedea în acest sens Hotărârea *Unitymark și North Sea Fishermen's Organisation*, citată anterior, punctul 57 și jurisprudența citată).
- 82 Prin urmare, revine Curții obligația de a verifica dacă interdicția aplicată operatorilor comunitari de a accepta debarcările, plasările în cuști în scopuri de îngrășare sau de creștere, precum și transbordările în apele sau în porturile comunitare ale tonului

roșu capturat începând cu 16 sau cu 23 iunie 2008 de navele de pescuit cu plase-pungă în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană nu avea un caracter vădit inadecvat.

- 83 Prin adoptarea Regulamentului nr. 1559/2007, Consiliul a avut ca obiectiv punerea în aplicare a planului de redresare pentru tonul roșu, recomandat de ICCAT. Această redresare trebuie făcută, astfel cum se amintește în considerentul (3) al acestui regulament, printr-o reducere treptată a TAC-urilor. Acestea din urmă, a căror cantitate este amintită la articolul 3 din acest regulament, sunt alocate între Uniune și celelalte părți contractante ale ICCAT. Respectarea cotelor alocate statelor membre este, așadar, necesară îndeplinirii obiectivului de redresare a stocului de ton roșu. Prin urmare, măsurile de interzicere a pescuitului adoptate de Comisie în regulament pentru motivul că epuizarea cotelor era iminentă nu au un caracter vădit inadecvat.
- 84 De asemenea, interdicția aplicată operatorilor comunitari de a accepta debarcările, plasările în cuști în scopuri de îngrășare sau de creștere, precum și transbordările în apele sau în porturile comunitare ale tonului roșu capturat începând cu 16 sau cu 23 iunie 2008, indiferent de pavilionul navei de pescuit cu plase-pungă care l-a capturat, nu are un caracter vădit inadecvat, în măsura în care permite să se atingă și obiectivul respectării TAC-urilor a căror reducere va permite, la expirarea ei, redresarea stocului de ton roșu.
- 85 Prin urmare, trebuie să se răspundă la a patra și la a cincea întrebare că examinarea întrebărilor adresate nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea regulamentului în raport cu principiul proporționalității.

Cu privire la a șasea întrebare

- 86 Prin intermediul acestei întrebări, instanța de trimitere solicită Curții, în esență, să stabilească dacă regulamentul este nevalid pentru motivul că operează o distincție, pe de o parte, între navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul spaniol sau care sunt înregistrate în acest stat membru (denumite în continuare „navele spaniole de pescuit cu plase-pungă”) și cele care arborează pavilionul maltez, grec, francez, italian, precum și cipriot sau care sunt înregistrate în aceste state membre (denumite în continuare celelalte nave de pescuit cu plase-pungă) și, pe de altă parte, între aceste șase state membre și celelalte state membre și că, așadar, instituie o discriminare întemeiată pe naționalitate cu încălcarea articolului 12 CE.
- 87 Trebuie precizat că regulamentul vizează numai navele de pescuit cu plase-pungă care pescuiesc ton roșu și nu vizează pescuitul de ton roșu prin alte metode de pescuit, în special neindustriale.
- 88 Principiul nediscriminării impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care un astfel de tratament este justificat în mod obiectiv (a se vedea în special Hotărârea din 17 octombrie 1995, *Fishermen’s Organisations și alții*, C-44/94, Rec., p. I-3115, punctul 46, Hotărârea din 30 martie 2006, *Spania/Consiliul*, C-87/03 și C-100/03, Rec., p. I-2915, punctul 48, precum și Hotărârea din 8 noiembrie 2007, *Spania/Consiliul*, C-141/05, Rep., p. I-9485, punctul 40).
- 89 De la bun început, trebuie constatat că statele membre nevizate de regulament se aflau într-o situație diferită de situația celorlalte state membre. Astfel, pentru anul 2008, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1559/2007, nicio navă de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul statelor membre nevizate de regulament nu fusese autorizată să pescuiască ton roșu în Oceanul Atlantic de Est și în Marea Mediterană.

- 90 Referitor la statele membre avute în vedere de regulament, Comisia a autorizat navele spaniole de pescuit cu plase-pungă să pescuiască ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană, să îl conserve la bord, să îl plaseze în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, să îl transbordeze, să îl transfere, precum și să îl debarce până la 23 iunie 2008, în condițiile în care aceste activități au fost interzise pentru celelalte nave de pescuit cu plase-pungă începând cu 16 iunie 2008.
- 91 Prin același regulament, Comisia a autorizat operatorii comunitari să accepte debarcarea, plasarea în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, precum și transbordarea tonului roșu capturat în această zonă până la 23 iunie 2008 de navele spaniole de pescuit cu plase-pungă, în condițiile în care aceste activități au fost interzise în ceea ce privește tonul roșu capturat de celelalte nave de pescuit cu plase-pungă începând cu 16 iunie 2008.
- 92 Prin urmare, regulamentul a tratat în mod diferit cele două categorii de nave în funcție de pavilion sau de statul de înregistrare, precum și pe operatorii comunitari, după cum aceștia au contractat sau nu au contractat cu navele spaniole de pescuit cu plase-pungă. Trebuie să se verifice dacă au existat motive obiective care să justifice diferența de tratament.
- 93 Trebuie amintit că elementele care definesc diferite situații și caracterul comparabil al acestora trebuie să fie determinate și evaluate în special în funcție de obiectul și de finalitatea actului Uniunii care instituie distincția în cauză (a se vedea, prin analogie, Hotărârea din 16 decembrie 2008, Arcelor Atlantique și Lorraine și alții, C-127/07, Rep., p. I-9895, punctul 26, precum și Hotărârea din 18 noiembrie 2010, Kleist, C-356/09, Rep., p. I-11939, punctul 34).

- 94 Regulamentul a fost adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de bază. Potrivit acestei dispoziții, astfel cum a fost amintită la punctul 62 din prezenta hotărâre, Comisia poate, în special din oficiu, să ia măsuri de urgență cu respectarea a trei condiții. Mai întâi, trebuie să existe o amenințare gravă pentru conservarea resurselor acvatice vii sau pentru ecosistemul marin. În continuare, această amenințare trebuie să apară ca urmare a activităților de pescuit. În sfârșit, trebuie să fie necesară adoptarea unor măsuri imediate pentru înlăturarea respectivei amenințări. Sub acest ultim aspect, se precizează conform textului articolului 7 alineatul (3) din regulamentul de bază că aceste măsuri de urgență produc efecte imediat.
- 95 Prin urmare, rezultă că, în situația în care acționează în temeiul articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia aplică, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din acest regulament, o „abordare atentă atunci când ia măsuri menite să protejeze și să conserve resursele acvatice vii”, ceea ce constituie, potrivit acestei dispoziții, un mijloc apt pentru îndeplinirea obiectivelor urmărite de politica comună în domeniul pescuitului.
- 96 De asemenea, în cadrul punerii în aplicare a măsurilor adoptate în temeiul articolului 7 din regulamentul de bază, o diferență de tratament poate fi justificată dacă permite să se atingă mai bine obiectivele de conservare a resurselor acvatice vii sau de protecție a ecosistemului marin.
- 97 În ceea ce privește regulamentul, Comisia a considerat că exista o amenințare gravă pentru conservarea stocului de ton roșu în zona marină avută în vedere de acest regulament și că această amenințare exista ca urmare a activităților de pescuit cu nave de pescuit cu plase-pungă. Astfel, din considerentul (7) al regulamentului menționat rezultă că, pe de o parte, flotele de nave de pescuit cu plase-pungă sunt într-o situație de supracapacitate și că, pe de altă parte, capacitatea de captură a unei singure nave

cu plase-pungă este atât de mare încât TAC-ul ar fi putut să fie atins sau chiar depășit foarte repede.

- 98 În vederea justificării diferenței privind data intrării în vigoare a măsurii de interzicere pentru navele spaniole de pescuit cu plase-pungă, Comisia a susținut că, ținând seama de numărul mic al acestora, pentru navele menționate nu exista riscul depășirii cotei de captură care le fusese alocată înainte de 23 iunie 2008, în timp ce acest risc exista de la 16 iunie 2008 pentru celelalte nave de pescuit cu plase-pungă, luând în considerare numărul mare al acestora.
- 99 Astfel cum susține Comisia în mod întemeiat, aceasta nu a dispus încetarea activităților de pescuit de ton roșu în temeiul articolului 26 alineatul (4) din regulamentul de bază întrucât o asemenea măsură presupune epuizarea cotei atribuite unui stat membru, ceea ce nu era cazul în acțiunea principală. Scopul urmărit era numai de a pune capăt unui tip de pescuit, și anume pescuitul cu nave de pescuit cu plase-pungă, în condițiile în care cota atribuită statelor membre nu era încă atinsă.
- 100 Având în vedere explicațiile oferite Curții, nu rezultă faptul că există diferențe obiective între navele de pescuit cu plase-pungă în funcție de pavilionul acestora sau de statul membru în care sunt înregistrate, în ceea ce privește capacitatea lor de a captura ton roșu și impactul asupra epuizării stocurilor de acest pește. Nu s-a dovedit și nici măcar nu s-a susținut că, sub acest aspect, navele spaniole de pescuit cu plase-pungă erau diferite de celelalte nave de pescuit cu plase-pungă vizate de regulament.
- 101 Așadar, deși Comisia arată că nu a adoptat măsurile de interzicere ca urmare a riscurilor de epuizare a cotelor atribuite statelor membre, trebuie să se constate că amânarea până la 23 iunie 2008 a intrării în vigoare a măsurilor de interzicere pentru navele

spaniole de pescuit cu plase-pungă nu se întemeiază decât pe riscul epuizării cotelor, chiar dacă nu este vorba decât de cele alocate acestor nave de pescuit cu plase-pungă. Diferența de tratament care rezultă din această amânare nu pare, așadar, justificată decât de raportul dintre numărul respectivelor nave de pescuit cu plase-pungă și cota de captură de ton roșu care le-a fost alocată.

- 102 Din aceste considerații rezultă că, în condițiile în care acțiunea Comisiei urmărea să prevină diminuarea drastică a stocului de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană și în condițiile în care aceasta a tratat în mod diferit navele de pescuit cu plase-pungă de celelalte nave sau dispozitive de pescuit întemeindu-se, astfel cum se precizează la punctul 97 din prezenta hotărâre, pe capacitatea lor de a epuiza stocul de ton roșu, Comisia a amânat până la 23 iunie 2008 intrarea în vigoare a măsurilor de interzicere pentru navele spaniole de pescuit cu plase-pungă întemeindu-se numai pe capacitatea teoretică a acestora de a-și atinge cota de captură, și nu pe capacitatea lor reală de a captura ton roșu.
- 103 Astfel, după cum a subliniat avocatul general la punctul 125 din concluzii, din observațiile scrise ale Comisiei rezultă că, în ceea ce privește cota fiecărui stat membru, aceasta a fost împărțită în funcție de numărul de nave care arborau pavilionul sau erau înregistrate în acest stat. În cursul anului 2008, cele 131 de nave de pescuit cu plase-pungă autorizate să pescuiscă ton roșu în Oceanul Atlantic de Est și în Marea Mediterană erau împărțite după cum urmează: 1 cipriotă, 4 malteze, 6 spaniole, 16 grecești, 36 franceze și 68 italiene. Cota individuală pentru navele de pescuit cu plase-pungă cu o lungime de peste 24 de metri era între 110 și 120 de tone pentru navele franceze de pescuit cu plase-pungă, de 52 de tone pentru cele italiene și între 251 și 352 de tone pentru navele spaniole de pescuit cu plase-pungă.
- 104 De asemenea, Comisia a explicat în ședință că navele spaniole de pescuit cu plase-pungă pescuiesc în principal în zona Balearelor și își încep campania de pescuit mai târziu cu o săptămână decât celelalte nave de pescuit cu plase-pungă. Cu toate acestea, Comisia și-a expus afirmațiile numai prin documentul cuprins în anexa 6 la observațiile sale scrise. Or, din acest document rezultă, pe de o parte, că navele spaniole de pescuit cu plase-pungă au capturat ton roșu în zona Balearelor cel puțin începând cu 27 mai 2008 și, pe de altă parte, că navele de pescuit cu plase-pungă care

arborau pavilionul francez pescuiau în aceeași zonă și în aceeași perioadă și că, prin urmare, situația navelor spaniole de pescuit cu plase-pungă nu era singulară.

- 105 În această privință, trebuie subliniat că articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1559/2007 interzice pescuitul tonului roșu cu nave de pescuit cu plase-pungă în Oceanul Atlantic de Est și în Marea Mediterană între 1 iulie și 31 decembrie, fără să fie prevăzută vreo excepție pentru navele spaniole de pescuit cu plase-pungă ca urmare a începerii târzii a campaniei de pescuit a acestora.
- 106 Din toate considerațiile menționate rezultă că nu s-a dovedit că navele spaniole de pescuit cu plase-pungă se aflau într-o situație diferită în mod obiectiv de cea a celorlalte nave de pescuit cu plase-pungă vizate de regulament, care să justifice, în ceea ce le privește, amânarea până la 23 iunie 2008 a intrării în vigoare a măsurilor de interzicere în scopul unei mai bune protejări a stocurilor de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană.
- 107 Prin urmare, deși acționa în temeiul articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de bază în scopul înlăturării amenințării de diminuare drastică a stocului de ton roșu din Oceanul Atlantic de Est și din Marea Mediterană ca urmare a activității navelor de pescuit cu plase-pungă, Comisia a amânat până la 23 iunie 2008 intrarea în vigoare a măsurilor de interzicere a pescuitului numai pentru navele spaniole de pescuit cu plase-pungă, fără ca acest termen suplimentar să fie justificat în mod obiectiv în raport cu scopul urmărit.
- 108 Acționând astfel, Comisia a tratat în mod diferit navele spaniole de pescuit cu plase-pungă și celelalte nave de pescuit cu plase-pungă, fără ca această diferență de tratament să fie justificată în mod obiectiv. Rezultă că această încălcare a principiului nediscriminării afectează validitatea regulamentului în măsura în care navele spaniole de pescuit cu plase-pungă au fost autorizate să pescuiască ton roșu după 16 iunie

2008 și să conserve la bord, să plaseze în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, să transbordeze, să transfere și să debarce acest ton roșu după această dată.

- 109 În ceea ce privește operatorii comunitari, cei vizați la articolul 3 alineatul (2) din regulament încheiaseră contracte de achiziție de ton roșu cu navele spaniole de pescuit cu plase-pungă și au putut să accepte debarcările, plasările în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, precum și transbordările de ton roșu capturat de aceste nave de pescuit cu plase-pungă între 16 iunie 2008 și 23 iunie 2008.
- 110 Dimpotrivă, operatorii vizați la articolul 3 alineatul (1) din același regulament și care, precum AJD Tuna, încheiaseră asemenea contracte cu celelalte nave de pescuit cu plase-pungă au trebuit să refuze aceste operațiuni în ceea ce privește tonul roșu capturat de aceste nave de pescuit cu plase-pungă începând cu 16 iunie 2008. Aceste două categorii de operatori comunitari au fost tratate în mod diferit, iar această diferență de tratament este consecința directă a diferenței de tratament nejustificate de care au beneficiat navele spaniole de pescuit cu plase-pungă.
- 111 Astfel, posibilitatea operatorilor comunitari care au încheiat contracte cu navele spaniole de pescuit cu plase-pungă de a accepta debarcările, plasările în cuști în scopul îngrășării sau al creșterii, precum și transbordările de ton roșu capturat de aceste nave de pescuit cu plase-pungă între 16 iunie 2008 și 23 iunie 2008 nu este justificată, întrucât acești operatori se află într-o situație echivalentă din punct de vedere obiectiv cu cea a altor operatori.
- 112 Această încălcare a principiului nediscriminării afectează validitatea regulamentului în măsura în care operatorii comunitari care încheiaseră contracte de achiziție de ton roșu cu navele spaniole de pescuit cu plase-pungă au putut să își continue operațiunile în ceea ce privește tonul roșu capturat începând cu 16 iunie 2008, ca urmare a autorizației de capturare de care beneficiau aceste nave de pescuit cu plase-pungă după această dată.

- 113 Prin urmare, trebuie să se răspundă la a șasea întrebare că regulamentul este nevalid în măsura în care, fiind adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (1) din regulamentul de bază, interdicțiile pe care le-a stabilit produc efecte începând cu 23 iunie 2008 în ceea ce privește navele spaniole de pescuit cu plase-pungă și operatorii comunitari care au încheiat contracte cu acestea, în condițiile în care aceste interdicții produc efecte începând cu 16 iunie 2008 pentru celelalte nave de pescuit cu plase-pungă și operatorii comunitari care au încheiat contracte cu acestea, fără ca diferența de tratament să fie justificată în mod obiectiv.
- 114 Având în vedere răspunsul la a șasea întrebare, nu este necesar să se răspundă separat la a zecea întrebare adresată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 115 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

- 1) Examinarea întrebărilor adresate nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului (CE) nr. 530/2008 al Comisiei din 12 iunie 2008 de stabilire a unor măsuri de urgență în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care pescuiesc ton roșu în Oceanul Atlantic, la est de meridianul de 45° longitudine vestică, și în Marea Mediterană, precum și pe cea a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002**

al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului în raport cu principiul contradictorialității și cu principiul protecției jurisdicționale efective.

- 2) Examinarea întrebărilor adresate nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului nr. 530/2008 în raport cu cerința motivării care rezultă din articolul 296 al doilea paragraf TFUE, cu principiul protecției încrederii legitime și cu principiul proporționalității.**

- 3) Regulamentul nr. 530/2008 este nevalid în măsura în care, fiind adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2371/2002, interdicțiile pe care le-a stabilit produc efecte începând cu 23 iunie 2008 în ceea ce privește navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul spaniol sau care sunt înregistrate în acest stat membru și operatorii comunitari care au încheiat contracte cu acestea, în condițiile în care aceste interdicții produc efecte începând cu 16 iunie 2008 pentru navele de pescuit cu plase-pungă care arborează pavilionul maltez, grec, francez, italian, precum și cipriot sau care sunt înregistrate în aceste state membre și operatorii comunitari care au încheiat contracte cu acestea, fără ca diferența de tratament să fie justificată în mod obiectiv.**

Semnături